

**Транскрипт аудио записа са главног претреса
одржаног дана 13.12.2019. године**

Председник већа:

Председник већа отвара заседање у предмету Одељења за ратне злочине Вишег суда у Београду К.По₂ број 7/2017 против оптуженог Јовановић Милорада, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ у вези члана 22 КЗ СРЈ, по оптужници тужиоца за ратне злочине КТО број 1/2017 од 03.04.2017. године.

Веће поступа у неизмењеном саставу.

Утврђује се да су на главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић,

-оптужени Јовановић Милорад са браниоцем адвокатом Миловић Марком.

Колико сам обавештена присутни су нам сви сведоци које смо за данас позвали,

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање главног претреса, а препис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка испитају сведоци

Позовите сведока . Дobar дан.

Сведок

јел` тако.

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Где сте рођени?

[REDACTED].

Председник већа: Добро. Од оца?

[REDACTED]

Председник већа: Добро. Где сте рођени?

[REDACTED]

Председник већа: Добро. Реците ми, значи ту вам је и пребивалиште. Где вам је сада пребивалиште?

[REDACTED]

Председник већа: Сада где вам је у...?

[REDACTED].

Председник већа: Адреса.

[REDACTED].

Председник већа: Добро. Шта сте по занимању?

[REDACTED]

Председник већа: Шта сте по занимању?

[REDACTED]

Председник већа: Да.

[REDACTED]

Председник већа: Добро.

[REDACTED]

Председник већа: Реците ми Јовановић Милорада познајете?

[REDACTED].

Председник већа: Да ли сте у сродству са њим, у завади? Да ли сте у сродству са њим?

[REDACTED]

Председник већа: У сродству да ли сте са Јовановићем.

[REDACTED]

Председник већа: Нисте. Да ли сте у завади?

[REDACTED]

Председник већа: Нисте, добро. Ви сте позвани у својству сведока, Вас је предложила одбрана. Хоћете слушалице, ако ме слабије чујете, да ставите. Ставите слушалице.

Сведок [REDACTED]: Слабије, имам проблема са слухом, ја се извињавам.

Председник већа: Дакле позвани сте у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би питањима себе или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичној одговорности.

[REDACTED]: Добро.

Председник већа: То вам је јасно.

[REDACTED]: Да.

Председник већа: По закону се полаже заклетва, мислим да имате ту текст заклетве па прочитајте молим вас наглас.

[REDACTED]: Заклињем се да ћу вештачити....

Председник већа: Не, да ћу о свему што будем питан... Окрените можда није ту.

[REDACTED]: У складу са правилником...

Председник већа: Не, не, не. Е сад.

[REDACTED]: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа: Добро. Хвала. Као што сам рекла ви сте предложени од стране одбране, од стране браниоца адвоката Марка Миловића да се испитате, тако да ја ћу одмах препустити вас браниоцу. Изволте.

Адвокат Марко Миловић: Захваљујем, адвокат Марко Миловић бранилац Јовановић Милорада.

[REDACTED]: Драго ми је.

Адвокат Марко Миловић: [REDACTED] можете ми рећи шта сте ви радили у време односно у периоду јуни - јули 1992. године?

Сведок [REDACTED]: Па ја сам у томе периоду вршио службу резервног полицајца у Станици милиције Сански... у Лушци Паланка, у којој је командир био [REDACTED], и ми смо обављали активности обезбеђивања и патролне службе и чувања имовине, чување објеката и нормално ових лица од стране... у случају пљачке ил' злостављања становништва и тога свега. Углавном сам то радио. То се обављало по налогу и патролирање и привођење и све активности које су долазиле које је потраживао командир Станице милиције [REDACTED].

Адвокат Марко Миловић: Од када сте радили до када реците ми?

Сведок [REDACTED]: Па ја сам од самога почетка рата сада не сећам се тачно, од почетка рата до друге половине '92. године и после тога сам раздужен и прешао сам у службу војске, да ли због година или због чега, смањивао се и обим састава тако да сам раздужен и онда сам активирао нормално у Војску Републике Српске.

Адвокат Марко Миловић: Реците ми јесте ви били активни или резервни полицајац?

Сведок [REDACTED]: Резервни полицајац.

Адвокат Марко Миловић: Можете ми објаснити шта су била задужења тада активних, а шта резервних полицајаца?

Сведок [REDACTED]: Па да вам кажем једну ствар, то је служба као свака друга у активној, полицајци они су нама били једним делом добрим надређени као што су они били надређени, подређени уствари командиру и ми смо сваки дан кад је била служба дежурства ил' задатак који нас је очекивао долазимо нормално видимо распоред, добијемо налог од командира и по налогу поступамо. Да ли је то обезбеђивање, да ли је то патролна служба, да ли је регулисање контроле саобраћаја, да ли привођење, то је све што је та област захтевала, осим истраживања и саслушавања приведених лица.

Адвокат Марко Миловић: А ко је то радио?

Сведок [REDACTED]: Па зна се, ко је био надређен, то је командир станице, у садејству сада ко је опет њему надређен био не знам, да ли је то војна служба била надређена или команда полиције то не знам.

Адвокат Марко Миловић: Шта је био у то време Милорад Јовановић?

Сведок [REDACTED]: Био резервни полицајац као и ја.

Адвокат Марко Миловић: Од када га знате?

Сведок [REDACTED]: Па од самога почетка сад се не сећам датума кад је он ступио у наш састав, од самога почетка га познајем, био је упечатљив млад дечко, тако да је био...

Адвокат Марко Миловић: Можете ми рећи шта је он радио у то време?

Сведок [REDACTED]: Радио, радио исто што и ја, све зависи, ни један дан није био исти, од наредбе, од налога командира је зависило шта ради. Привођење, регулисање саобраћаја што сам малопре реко, обезбеђивање села, патролна служба, на пример имали смо кад је све било мирно и никаквих проблема није било имали смо задужења једно село добијемо иде обично један активни полицајац који је водио патролу и два помоћна полицајца, резервна полицајца, и сада идемо прођемо кроз то село са становништвом контактирамо, разговарамо, да ли има проблема, да ли има злостављања, да ли има пљачке и тога свега, ако има ми направимо службену забелешку, дођемо у станицу и кад се оно завршавам службу предамо тај путни налог, да кажем путни налог тај који смо добили, напишемо своје запажање која смо имали на терену и ми идемо кући. Погледам распоред кад сутра долазим и то је то.

Адвокат Марко Миловић: Због чега сте приводили Ви, Милорад Јовановић и остали полицајци та лица?

Сведок [REDACTED]: Па то је, што се тиче тога ми смо имали, имали смо налог на пример шта ја знам, лупам сада, [REDACTED] треба да се приведе у Станицу милиције и ми одемо и приведемо га. Е сада зашто се то дешавало, то је вероватно било по сазнању да ли је у питању оружје или је у питању нарушавање јавног реда и мира, ми у то улазили нисмо, то је ствар командира било. Доведемо, предамо га и својим путем.

Адвокат Марко Миловић: Да ли вам је познато да је према тим лицима вршена нека принуда?

Сведок [REDACTED]: Са наше стране не, а иза затворених врата шта је командир радио, шта је војна полиција радила и шта се даље дешавало са тим лицима, да ли су они ослобођени ил` су они послати на даљу неку истрагу то не знам. То је ствар командира било и његовога заменика.

Адвокат Марко Миловић: Да ли вам је познато да је, да ли је Милорад Јовановић вршио неку принуду према тим лицима?

Сведок [REDACTED]: Не, није вршио принуду јер он је како да кажем он је био млад дечко да се разумемо одма, он је млад био дечко и није се упуштао у нешто ал` није ни имо услова, јер ми нисмо дужили ни ватрено оружје, само смо носили дуге цеви, нисмо имали ни пиштоље ни палице, тако да смо ми упроштено да кажем малте не били у служби обезбеђења активнога полицајца који је био са нама, који је био вођа патроле, ако дође до проблема да можемо да заштитимо њега ил` некога другога, тако да ми нисмо имали услова ни да примењивамо силу а фала богу ја нисам имо тих искустава и није било потребе никакве.

Адвокат Марко Миловић: Значи од резервних полицајаца није нико имао наоружање нити пендрек?

Сведок [REDACTED]: Не имали смо само дуге цеви, исто као војска.

Адвокат Марко Миловић: Да ли вам је познато да ли је Милорад Јовановић према некоме нечовечно поступао?

Сведок [REDACTED]: Не. Не, сви смо ми били, што се тога тиче односа малте не сви смо били у ПД то није могло ту службу да кажем да обавља било ко ко је склон проблемима или иживаљавањима ил` овоме ил` ономе, то су вјероватно да је постајала нека процедура по чему су они одабрали нас.

Адвокат Марко Миловић: А реците ми да ли је случајно он значи Милорад Јовановић или неко други могао да присуствује саслушавањима код [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Не. Ја мислим, ја нисам а ја мислим да није ни он јер ми обавимо свој посао, ми сада ако нема проблема ми донесемо предамо записник њему, ако је неко приведен доведемо га њему, нормално он има своју ону просторију своју канцеларију где је радио, шта он ради са њим, како то не знам. Мислим нисам се упушто у то.

Адвокат Марко Миловић: Да ли вам се неко од тих лица која су била приведена тамо жалио било којим поводом или било којом приликом по било којем основу на Милорада Јовановића?

Сведок [REDACTED]: Не, чак шта више ми смо уживали неко поверење са њима, ево на пример један само случај конкретан, један што је био пре почетка рата активни полицајац и ја сам... од `80.-те године смо изашли из војске ја сам био у служби резервне полиције и ми смо тако били смо и на вјежбама и то све скупа смо радили, сарађивали и ја сам једне прилике дошао кад је он приведен ја мислим са стране Војне полиције, да га је Војна полиција привела ко је не знам, и увече кад сам дошо у просторију гдје су они били притворени то је била група десетак људи колко не сећам се ни ја више, и кад сам га видио вјерујте било ми је непријатно, било ме стид, било ме једним делом једноставно као неки страх од тога човека.

Адвокат Марко Миловић: За кога кажете, за?

Сведок [REDACTED]: За [REDACTED], активни полицајац што је био. И ја сам имо респекта, имо сам поштовање према њему без обзира што он сад другу страну, он је био активни полицајац што сам ја ценио и поштовао. И ја кад сам дошо увече ја мислим око неких пола 8 - 8, ушо сам у ту просторију ја кад сам га видио крв се у мени следила, није ми било пријатно ни мало и ја сам га питао, поздравио се са њим „здрavo [REDACTED]“, каже „здрavo Марко“, „како је“, каже „ево“, и он се овако се скупио, није било време за то разумете, овако се скупио и стајао је између врата, биле су две просторије без врата и он је између шткова стајао ту, реко „шта је јеси болестан да немаш каквих проблема“, каже „ма не имам проблема боле ме бубрези само“, мало каже са бубрезима има проблем, „хоћеш ли реко деку ћебе да ти одем донесем да се угрејеш“, каже „нећу хвала ти“, и ја сам изишо и вјерујте ту ноћ више у те просторије нисам ни ушо, било ме стид, било ме срам разумете.

Председник већа: Јел` то говорите за просторије „Симе Миљуш“?

Сведок [REDACTED]: Кажем било ме стид тога човека, не знам једноставно. Тако да ту ноћ нисам унутра ни ушо, ујутру кад сам дошо имо сам једнога ту је ноћ то било, и ја мислим да се [REDACTED] звао, он је седио на средини просторије сам, ови су били у другој просторији, он је сједио сам ја кад сам погледо на врата видим црвена мрља на поду, аууу реко... пресекао ме и он сједи на поду доле и овако руке наслонио је на тај под и видим крвава му рука и крв на поду. „Шта си радио, шта си реко радио,

хоћеш да сутра да кажу да сам те ја мрцварио да сам те масакриро“, каже „дајте ми каже ликара“, доктора, љекара, јер они имају тај нагласак „ли“, а реко „шта си урадио“, каже „шпигло“ - огледало, шпигло се огледало зове и он је покушо као вене да сјече, међутим то га је заболело из којих разлога је престо ја не знам, реко „оћеш сад да кажу да сам те ја масакриро“, и у том моменту у афекту сам опсово и мајку, реко „ниси то урадио ако си то мислио радит што ниси урадио ко човек, што ме ниси звао еј дежурни дођи овамо дај ми нож да завршим поса, ево ти реко нож заврши га сада“. Каже „дајте ми каже ликара и дај ми воде“. И ја сам изишо напоље моја се смена завршавала и долази овај активни полицајац [REDACTED] и он ми каже, каже [REDACTED] морамо требамо овога да одведемо љекару треба му помоћ, којег, па каже овога што је исеко вене, и сопроштењем ја сам реко ја сам своју смену завршио сопроштењем ј..... сад се ви са њим, ја идем кући ја то више гледат` нећу и не могу. Ја сам отишо кући, после шта је било ја не знам. Други дан кад сам био на служби тих људи више није било ту, доброга дјела није било ту, куд су они отишли, дал` је њих одвела војна полиција, дал` су ослободити ја не знам, ти подаци ми нису били ни доступни, нит` су ме интересовали.

Адвокат Марко Миловић: Кажите ми за [REDACTED]...

Сведок [REDACTED]: Да.

Адвокат Марко Миловић: Да ли је, се жалио да га је неко можда малтретирио, тукао?

Сведок [REDACTED]: Не. Не, и 90 посто глупо да кажем да сам 100 посто сигуран 90 посто сам сигуран да нико на њега руку није диго из тих разлога што је он био наш радни колега и уживао је поштовање и уживао је повјерење и он код нас а ја мислим и ми код њега.

Адвокат Марко Миловић: Да ли би вам се жалио обзиром да сте били колеге, да ли би вам се жалио да је имао...

Сведок [REDACTED]: Ја мислим да би, кажем 90 посто сам сигуран да би реко.

Адвокат Марко Миловић: Да га је нако малтретирио?

Сведок [REDACTED]: Ил` било би трагова једноставно, физичко малтретирање морају бити трагови, крвни подливи, шта ја знам и то све, види се то.

Адвокат Марко Миловић: Он то није имао.

Сведок [REDACTED]: Не.

Адвокат Марко Миловић: Добро. Реците ми да ли је пошто неки од сведока је нешто то помињао, да ли је у тим просторијама била нека нафта можда са флаш...

Сведок [REDACTED]: Па ја сада не знам одаклен, одаклен би могла да буде нафта јер тамо горива није било за лека. Веровали ил` не ја сам теле дао сам за 10 литара нафте да пшеницу посејем, које је било тешко 120 кила. И ја мислим то је, сад ајде у некој противвредности колко се сећам да је то било неких 10-так, 12, 15 марака небитно је.

Адвокат Марко Миловић: Да је скупо гориво било.

Сведок ██████████: Није било. И да је било па први би је ја однио не би је купово, одно би је кући. Е сада гориво је у ауто нормално из канистера се сипа у флаше на флашу се и сипа у ауто и за све, да није случајно у ту флашу шта сипато, да није смрдела на то, а и из безбедносних разлога не би смели држати, јер ја прво чувам себе па онда и све друго око себе. Ја не могу ником вјеровати. Може да упали па да изгорим и ја и он.

Адвокат Марко Миловић: Добро. Реците ми да ли знате добили смо овде званично из друге државе за ██████████, да ли знате да ли је он жив или није?

Сведок ██████████: Да је мртав ја би чуо, са њим контакта немам, ја не могу да да да тврдим, али вјерујем да је жив, сигурно је жив. Е сада гдје живи, како, то...

Адвокат Марко Миловић: И реците ми да ли ...

Сведок ██████████: За брата му знам да је умро, ја се извињавам. За брата му знам да је умро, он је био склон алкохолу и томе свему, за њега нисам чуо.

Адвокат Марко Миловић: Кажите ми да ли вам је познато шта је радио Милорад Јовановић после рата?

Сведок ██████████: Па после рата је уследи та провера као у свим другим службама, и онда вјероватно да је он ту прошо провјеру података јел` то није само његова лична провера јер ту није у питању Милорад Јовановић него комплетна та служба, да би она функционисала како треба да би уживала углед морало се провјерити његови подаци склоности њега и његове породице шире породице и он је радио као саобраћајни милиционер. И ја сам га последњи пут видио у, пред Станицом милиције у Оштрој Луци, то је српски Сански Мост.

Адвокат Марко Миловић: Ако сам вас добро разумео значи да је иоле имао икакве мрље у ратном периоду не би могао да буде саобраћајни полицајац...

Сведок ██████████: Апсолутно, апсолутно, јер чуо сам за неке колеге сад другари мислим, колеге из истога смо мјеста па онда, мада је то већ 30 и нешто година, не знам шта је са мојом дјецом шта се дешавало тада, а не са њима, ти су људи исто почели службу да раде у Бања Луци гдје ли су и ти су људи раздужени, ти су људи повучени из службе. Вјероватно није због неспособности имали су сигурно неке карактеристике које нису одговарале ту па су повучени са те службе, тако да би и он био сигурно ил` не би поче радити ил` би био склоњен одма.

Адвокат Марко Миловић: Хоћете да кажете да је имао све препоруке да би...

Сведок ██████████: Све је препоруке имо апсолутно.

Адвокат Марко Миловић: Ко је то одлучиовао, домаћи или странци?

Сведок ██████████: Па не знам, не знам сада...

Адвокат Марко Миловић: Ако не знате...

Сведок [REDACTED]: Која процедура али вјероватно да је ту и садејство и једних и других, размена података је била и сада постоји вероватно се информације размењују.

Адвокат Марко Миловић: Још једно само...

Сведок [REDACTED]: Јер је у интересу свих...

Адвокат Марко Миловић: Још једно бих само имао питање, да ли вам је познато, да ли је тамо [REDACTED] и да ли знате можда нешто о његовој судбини?

Сведок [REDACTED]: Па не знам ја никада те људе нисам оно нисам познаво, познаво сам их оно што кажу... разумјете, то је исто ко сада одем у Београд и знам човека сам видио разумеш знам да је из Београда, а ко је он шта је он не знам. Е једино што се сећам тога тај је кафану држо тај што је поче вене да сјече, дал` је он сада жив, гдје је, шта је не знам и [REDACTED] и њега се сећам и волио би га и сада би га волио видети.

Адвокат Марко Миловић: Ви нисте имали неких проблема са органима, са тужилачким да кажем органима из Босне и Херцеговине?

Сведок [REDACTED]: Не, не, не, што је било контакта са законом то је сообраћајни појас и то све.

Адвокат Марко Миловић: А дал` знате дал` је неко од других ваших колега?

Сведок [REDACTED]: Није ја мислим.

Адвокат Марко Миловић: Из Босне и Херцеговине.

Сведок [REDACTED]: Па не знам, кажем ја сам отишо од туда, после шта се дешавало ил` се разишли не знам.

Адвокат Марко Миловић: У реду. То је то.

Председник већа: Добро. Изволте тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић. Дobar дан. Да ли сте чули за возило које су тамо називали колоквијално „купилица“?

Сведок [REDACTED]: Које возило?

Заменик тужиоца за ратне злочине: „Купилица, купилица“.

Сведок [REDACTED]: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Када сте рекли привођења, да ли сте ишли са Јовановићем на нека привођења, због овога што сте рекли...?

Сведок [REDACTED]: Ја са њим лично не сећам се да сам био, био сам у патроли, били смо свугде али за привођењем кажем ти то је већ 30 и кусур година куд сам ишо, били смо сви са сваким, ја сад не знам стварно, не би то могло...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Рекли сте...

Сведок [REDACTED]: А што се тиче возила било је малопре говора и око горива, горива није било, возила нисмо имали, посуђивали смо....

Заменик тужиоца за ратне злочине: Нисам вас то питао, ајде само одговарајте на моја питања ако могу да вас замолим.

Сведок [REDACTED]: Да, може, може.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Овај, кажите ми приводили сте људе због оружја и угрожавања јавног реда и мира по налогу [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: По потреби.

Заменик тужиоца за ратне злочине: По потреби, добро.

Сведок [REDACTED]: По потреби, зависи од налога који нам је налог...

Заменик тужиоца за ратне злочине: А кога сте приводили ако могу да вас питам по националности, јесте приводили и Србе?

Сведок [REDACTED]: Па не... било је привођење Срба, имали смо један проблем...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Где сте Србе приводили?

Сведок [REDACTED]: Приведемо их у станицу, било је на пример имо је проблем неки у кафићу једном био и ми смо ушли човека привели предали га код командира, ми смо своје завршили и изашли.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А ове за оружје, јесте од Срба узимали оружје?

Сведок [REDACTED]: За Србе јесмо одузимали оружје?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да, дал` сте узимали од Срба оружје?

Сведок [REDACTED]: Па у томе моменту оружје које је постојало код Срба то су били, то је била регуларна... да не кажем регуларна војка, Војска Републике Српске и ти су људи имали оружје.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ал` кад одете...

Сведок [REDACTED]: И нисмо могли ми, јер му га ми нисмо ни дали кажем, ми њега доведемо због нарушавања јавнога реда и мира и онда командир даље одлучује.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А од кога сте одузимали оружје?

Сведок [REDACTED]: Од ових Муслимана.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи од Муслимана сте узимали оружје.

Сведок [REDACTED]: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Сведок [REDACTED]: А ко је био то командир зна.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Сад кажите ми, пито вас је већ мој колега бранилац...

Сведок [REDACTED]: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте чули за нека батинања у „Симу Миљушу“ јесте чули да је било...

Сведок [REDACTED]: Што се ...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Неких инцидената овако, кажете да нисте видели, да ли сте чули?

Сведок [REDACTED]: Не, нисам, нисам чуо кажем ти јер и кад их доведемо све што се дешава дешава се иза затворених врата. Да ли је било батинања, командир није подносио извештај мени нит' сам ја био компетентан да га питам, не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Сад знате шта ми није јасно, то сте рекли каже „уђу код [REDACTED] и затворе се врата“ и сад је [REDACTED] сам са неким да кажем...

Сведок [REDACTED]: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: ... Заробљеником или како се то већ зове и оставите га тамо самог и не знате шта се дешава унутра.

Сведок [REDACTED]: Ја сам своје завршио, ја идем на други задатак.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Ал' некад сте били испред варата претпостављам.

Сведок [REDACTED]: Кажем ти ја идем на други задатак и [REDACTED] ме не интересује унутра уопште шта ради.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи ви не знате шта се десило ...

Сведок [REDACTED]: Не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Са човеком који је код [REDACTED] унутра а...

Сведок [REDACTED]: Не знам, да ли га процесуиро...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли Ви или можда неко....

Сведок [REDACTED]: Не знам, да ли је тај човек после отишо за Сански Мост доле то је била команда полиције или је преузела га Војна полиција не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте чули да је неко страдао ту, да је неко преминуо у... из другог разлога, не улазимо у...

Сведок [REDACTED]: Ја, да вам кажем ја јесам чуо...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шта сте чули?

Сведок [REDACTED]: Ја јесам чуо, а тврдити не могу јер нисам био ту и не знам, ни видио нисам својим очима искрено.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, питам вас јесте чули.

Сведок [REDACTED]: Чуо сам да је једна група кад је била да ли је из Модре, из Вакуфа одакле је, то је била већа група коју је привела ја мислим Војна полиција, да је после тога други дан да је човек умро, да ли, је ли ил` није не знам, нит` знам о коме се ради.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте чули за [REDACTED] **ПИТО** вас је ал` нисте јасно одговорили бар мени није било јасно. Да ли познајете [REDACTED] [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не познајете...

Сведок [REDACTED]: Можда, можда... од те група ако је био у главу да га познајем, можда... ал` не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А сад кажете десило се то да је неко можда преминуо, да ли се то можда односи на тог човека, да ли је могуће.

Сведок [REDACTED]: Не знам, не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не знате добро. Хтео сам још да вас питам само односно више примедба констатација дакле адвокат је мало пре питао њега да говори о општим местима, а он је сам поменуо да нема...

Сведок [REDACTED]: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да нису имали ни палице, ни оружје...

Сведок [REDACTED]: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: То је онако нешто што његов кредибилитет бар с мог аспекта доводи у питање и исто тако малопре га је питао за нафту уопште а онда је он навео ту флашу, нико није поменуо флашу, адвокат није поменуо флашу, према томе и то... не, ваше питање је било о нафти а онда је он помињо ту флашу која нигде и ни на који начин није била поменута, тако би то исто на неки начин, овако то је само примедба, оспорава кредибилитет овог сведока. Немам више питања, хвала.

Председник већа: Хвала. Овако, реците ми само везано за оружје шта сте ви имали од оружја?

Сведок [REDACTED]: Ја?

Председник већа: Да.

Сведок [REDACTED]: Имо сам аутоматску пушку.

Председник већа: Аутоматску пушку.

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: А Јовановић Милорад?

[REDACTED]: Исто аутоматску пушку.

Председник већа: Аутоматску пушку.

[REDACTED]: И ја сам имо свој приватни пиштољ на одобрење које је тада постојало и имо сам њега и тако више сам пута носио њега више из своје безбедности, сигурности.

Председник већа: А реците ми у просторије „Симо Миљуш“ колико пута сте ви улазили, јесте често улазили тамо?

[REDACTED]: „Симо Миљуш“ то је тај музеј што је био.

Председник већа: Да.

[REDACTED] **Прашгало:** Па кад ми је била Служба обезбеђења објекта дежурства био сам ту, улазио сам кад сам год дежурни ту на чувању тога објекта нормално да сам улазио.

Председник већа: Улазили сте.

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: И шта сте имали у том периоду прилике да чујете, да видите, јесте имали прилике да видите затворена лица, да ли сте чули шта се дешавало са њима?

Сведок [REDACTED]: Па да вам кажем једну ствар, ту је била група људи као ми сада овдје, нико није био везан и ја са тим људима нисам имо шта разговарати, нисам разговаро једноставно, видим дал` су људи живи, здрави има ли потребе, да ли има треба вода, ако треба вода људи траже, донесем им флашу воде и то је то било.

Председник већа: Па јесте чули су да их је неко тукао, јесте имали прилике то да чујете?

Сведок [REDACTED]: Имали смо, ми смо више имали проблема у обезбеђивању тих људи, него у физичком злостављању са стране нас, јер имо сам баш сам имо случај увече двојица пијаних доле из вароши из кафане иду то је неких 10-так сати увече било и долазе они сви пуни себе, чули су да има ту затвореника да ми дођемо, да ми видимо, да ми ово, да ми оно и ми смо имали проблема да људи не улазе унутра да их заштитимо.

Председник већа: А од ваших, од стране резервне полиције јел` неко улазио?

Сведок [REDACTED]: Не, не, не, ово са стране цивила. Ми смо их чували како од цивила тако од свега.

Председник већа: Овај случај, што сте испричали, везано за [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Ви кажете да сте тада разговарали са њим.

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: И јесте ли видели да ли је имао неке маснице, нешто...

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: ...да ли је он био ударан?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Нисте ни чули да га је неко тукао?

Сведок [REDACTED]: Не. То је разговор био 2, 3 минута највише.

Председник већа: Аха. А што сте Ви ушли код њега?

Сведок [REDACTED]: Да видим ко ми је унутра. Хоћу ујутру када предајем смену да дођем, да је човек мртав унутра, да је умро.

Председник већа: Хајде, реците ми још неки случај да сте поразговарали са неким.

Сведок [REDACTED]: Нисам. Једини случај то што сам разговарао, ја се нисам упуштао са њима у разговор, то и са овим што је То је мој једини контакт оно...

Председник већа: То је једино.

Сведок [REDACTED]: овај, оно разговор, пардон, разговор био.

Председник већа: Јесте ли Ви били баш у добрим односима са [REDACTED] [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Ја сам био са њим у добрим односима као са свим другим грађанима, као и са свим другим активним полицајцима. Уопште нису имали замерке. Нисам имао проблема никаквих, баш никаквих, пре тога и нисам имао ја ни разлога јер ја нисам знао сада шта је код њега, да ли је он крив, да л` није, зашто и нисам се у то ни уопштао.

Председник већа: А видите, када је овде био саслушан [REDACTED] [REDACTED], он је рекао, он је причао како га је Јовановић Милорад тукао. Да га је толико тукао да је то трајало и по 20 минута.

Сведок [REDACTED]: Да Вам кажем...

Председник већа: По целом телу, по глави, свуга га је тукао.

Сведок [REDACTED]: Сада, из којих је то он разлога рекао, како је он рекао, то само он зна, а шта је од тога истина, то је опет дискутабилно.

Председник већа: А Ви нисте имали прилике?

Сведок [REDACTED]: А ја мислим да није. Мислим јер имао бих трагова. То је једно. Друго, ја сам то вече био ту када је он био. Другу вече нисам дежурао. Преко дан када сам дошао на дежурство, њих више није било. Они су отишли. Куда су отишли, не знам.

Председник већа: А реците ми, поред Вас, је ли било још ту под презименом [REDACTED]? Овде се спомиње [REDACTED], па има...

Сведок [REDACTED]: Био је [REDACTED].

Председник већа: Да.

Сведок [REDACTED]: То је мој школски друг.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: [REDACTED], био је.

Председник већа: Јесу ли они били у исто време, када сте и Ви били, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Па, јесте, и они су тада у редовном саставу били. Па било је нас, двадесетак, колико нас је било. Појма немам ни ја више.

Председник већа: Је ли тај [REDACTED] имао нешто специфично на себи?

Сведок [REDACTED]: Шта је ли имао?

Председник већа: Да ли је имао нешто специфично на себи, на лицу или тако нешто?

Сведок [REDACTED]: Имао је бен.

Председник већа: Белег.

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Да ли сте уопште чули да је ту било неког повређивања? Ви као резервни полицајац кажете да нисте чули.

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Је ли познајете [REDACTED] [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED], да.

Председник већа: Познајете га.

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Шта је он био у то време?

Сведок [REDACTED]: Па он је био резервни полицајац као и ја.

Председник већа: Па, видите, он каже овако – познато му је да је било премлаћивања, чак и нечовечног поступања према цивилима.

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Да Вам кажем једну ствар. Ја кажем, за време мога боравка, није било.

Председник већа: А колико сте Ви ту провели?

Сведок [REDACTED]: Ја ту проведем осам и ја завршим...

Председник већа: Јесте ли били у јуну, јулу 1992. године, ту да сте обезбеђивали?

Сведок [REDACTED]: Ја мислим да сам ја, сада слагаћу Вас, да ли је јул или август.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Да сам раздужен и онда сам прешао у Војску Републике Српске и тако да сам крајем, у децембру сам био на Градачцу распоређен тамо, са јединицом.

Председник већа: Добро. Да ли има још питања додатних? Да ли Ви имате питања? Оптужени, је ли нема питања? Добро. Нема. Ви долазите из Зрењанина, не, одакле долазите?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED].

Председник већа: Молим?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED], [REDACTED].

Председник већа: Да ли имате трошкове?

Сведок [REDACTED]: Имао сам негде за гориво и загубио сам то. Небитно је, нема то.

Председник већа: Не тражите трошкове?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Добро.

Сведок не тражи трошкове доласка у суд.

Можете ићи. Хвала Вам што сте били.

Сведок [REDACTED]: Хвала и Вама. Довиђења.

Председник већа: Довиђења.

Позовите ми [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Председник већа: Добар дан.

СВЕДОК [REDACTED]

Где сте рођени?

[REDACTED]

Председник већа: Од оца?

[REDACTED].

Председник већа: Реците ми, где је Ваше пребивалиште.

[REDACTED]

Председник већа: Добро. Да ли познајете Јовановић Милорада?

██████████ Да.

Председник већа: Да ли сте у сродству, завади?

██████████: Не.

Председник већа: Нисте. Добро. Ви сте позвани у својству сведока. Као сведок, дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа је кривичног дела. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. То Вам је јасно, је ли тако?

Сведок ██████████: Да.

Председник већа: Пред судом се полаже заклетва, па Вас молим да прочитате текст заклетве наглас.

Сведок ██████████: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Председник већа: Добро. Хвала. Ви сте позвани за сведочење у поступку који се води против Јовановић Милорада. Ви га познајете, је ли тако?

Сведок ██████████: Да, да.

Председник већа: Знате га. Вас је предложила одбрана, тако да ћу Вас препустити одмах одбрани да Вам поставља питања. Изволите.

Адвокат Марко Миловић: Добар дан.

Сведок ██████████: Добар дан.

Адвокат Марко Миловић: Адвокат Марко Миловић, бранилац Јовановић Милорада. Малтене иста питања, што кажу..., можете ли ми рећи, шта сте Ви радили у јуну, јулу 1992. године? Где сте били распоређени?

Сведок ██████████: Полицијска станица Сански Мост, Одељење Лушци, Паланка. Радио сам као полицајац од '85. године.

Адвокат Марко Миловић: Као активни полицајац?

Сведок ██████████: Као активни полицајац, да. Онај, био сам на пословима позорна служба, дежурна Служба контрола саобраћаја. Мењали смо се. Нисмо били оно везани баш за једну службу.

Адвокат Марко Миловић: Шта су била конкретно Ваша задужења, али сада, не у мирнодобско време, него када је рат почео?

Сведок ██████████: Почетком рата и ратних дејстава, када су почели да се дешавају, почело је привођење након скидања петокраке, а стављања тробојнице. До тада

смо радили заједно са колегама друге националности. После тога су почела привођења, почела су нека дејства да се дешавају, убиства. Радили смо на привођењу ја и Милорад, више пута заједно, а највише смо радили са вођом сектора. Била су два сектора, онај, која су, онај, држали вође сектора. Ишли су и они са нама највише. У моменту када они нису били ту или када нису могли да иду, ишли смо нас двојица и са нама је увек био још један или двојица резервних полицајаца.

Адвокат Марко Миловић: Шта су била задужења резервних полицајаца?

Сведок [REDACTED]: Они су били распоређени највише на чувању муслиманских села, а и делом српских села која су била граничена у подручју где су били у тачкама додира. Били су распоређени 24 сата и мењали су се на терену.

Адвокат Марко Миловић: Реците ми, Милорад Јовановић, је ли био активни или резервни полицајац?

Сведок [REDACTED]: Милорад је био прво резервни. После се активирао, био је активни полицајац.

Адвокат Марко Миловић: А у време јун, јул '92. године?

Сведок [REDACTED]: Мислим да је био активни тада.

Адвокат Марко Миловић: Активни или резервни?

Сведок [REDACTED]: Не могу сада, да ли је тада већ почео да ради као активни или је био још резервни.

Адвокат Марко Миловић: Да ли сте га често...

Сведок [REDACTED]: Прво је био у резервном саставу.

Адвокат Марко Миловић: Добро. Да ли сте га често виђали у то време јун, јул '92. године?

Сведок [REDACTED]: Овако, ми смо радили прву смену већином. Привођења су сва била у првој смени. Командир, радили смо од 7 до 3 у сменама. Командир је долазио на посао у 7 сати, даје налог за привођење одређених лиц. Ишли смо заједно сигурно у 80, 90% случајева смо били заједно.

Адвокат Марко Миловић: Добијали сте од кога наређења?

Сведок [REDACTED]: Наређења су стриктно била од командира.

Адвокат Марко Миловић: Да ли можда знате која су лица приводили, да ли се сећате? Ако се сећате, наравно.

Сведок [REDACTED]: Не могу да се сетим сада свих тих лица која су привођена, али знам да смо привели кога је он тражио. Неке нисмо нашли на терену. Остављали смо позив да се јаве, онај. Неки су долазили, јављали се сами, неке смо ми доводили.

Адвокат Марко Миловић: А због чега су та лица привођена? Шта су били разлози због аутоматског оружја. Знало се да поседују аутоматско оружје и већ смо имали убиство у Фајтовцима, у селу где је убијен [REDACTED] и две жене. То је био негде јуни, почетак јула. Сада не бих знао датум. А дошли смо до података, у ствари командир је долазио до података и крим служба која је долазила из Санског Моста за та лица и привођењем тих лица су нађена, онај..., у 90% случајева су имали аутоматско оружје. Неки су предавали аутоматско оружје доласком нас њима кући, неки нису. Сећам се да смо једно лице привели, да је жена дошла и донела аутоматску пушку и комшија је довезао. Други су признали након разговора у станици са командиром, па смо ми отишли кући, нашли то оружје и донели, тако да су привођена та лица највише, што су имали аутоматско оружје.

Адвокат Марко Миловић: Кажете да сте били често са Милорадом Јовановићем?

Сведок [REDACTED]: Да.

Адвокат Марко Миловић: Да ли Вам је познато да је Милорад Јовановић према неким од тих лица и лица која су била задржана у музеју „Симо Миљуш“, примењивао неку силу, да је нечовечно поступао?

Сведок [REDACTED]: Не. Ми смо ишли приводити та лица. Тим лицима, ни једном лицу нису стављене лисице, нити је било неке силе, онај. Долазили смо на кућне адресе – добар дан, добар дан, Ви сте тај и тај, да, имамо налог да Вас приведемо на информативни разговор. Лица стављамо у ауто ако је било једно лице или два да се приведу. Ако је било више лица, онда нас је ишло више. Имали смо минибус, возача који смо онда стављали више лица, довођен. Нико није приведен на силу неку, да је било употребе силе или нечег. Чак ни лице нисмо стављали. Доведемо у станицу, предамо то лице. Ми смо ишли доле на друге задатке. Фактички смо били мобилни нон-стоп. Били смо у покрету. Нисмо се пуно ни задржавали у станици, да би везом командир јавио за пола сата идете по друго лице зато што је ово лице рекло – пушка је ту и ту или пријавило комшију, комшија ме натерао да купим пушку, он ми је продао пушку или тако већ, шта је било у питању, како је дошло до наоружавања.

Адвокат Марко Миловић: Од тих лица која сте приводили, која су била задржана, да ли се неко жалио на понашање Милорада Јовановића?

Сведок [REDACTED]: Не.

Адвокат Марко Миловић: Вама или неким од Ваших колега?

Сведок [REDACTED]: Не. Мени није нико, а не знам ни за остале.

Адвокат Марко Миловић: Да ли Вам је познато да је неко од резервних полицајаца или евентуално активних, био присутан код [REDACTED], када су били саслушавани, од вас активних и резервних?

Сведок [REDACTED]: Скоро сам рекао. Ми смо имали задатак да приведемо лице и ишли смо даље. У станици је била дежурна просторија где је било прво дежурна. Из те дежурне се улазило у командирову канцеларију и била је још једна канцеларија од

вође сектора. То је сав простор што је био. Значи, три просторије су биле. Већином је разговор обављао командир. Доста пута сам ту видео Војну полицију и пар пута су били људи из Крим.службе из Санског Моста.

Адвокат Марко Миловић: Да ли Вам је познато лице [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Адвокат Марко Миловић: Шта можете рећи за њега, да ли је он био тамо, да ли је..., какав је имао статус?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED] је већ радио у полицији када сам ја дошао '85. и били смо нераздвојени другови, дружили смо се све до скидања петокраке и стављања тробојнице. Он је отишао на своју страну, са својим народом. Ми смо остали овамо, тако да смо се раздвојили. Након, не знам, месец дана у том јулу, крајем јуна, чуо сам да је приведен у музеј „Симо Миљуш“. Привела га је Војска и да ли је Војна полиција или Војска, али углавном, нико га није привео од нас, од полиције. Тамо нисам ишао намерно, онај, због њега највише. Знао сам да му не могу помоћи и онда сам хтио да избегнем све да се не видимо. Мислим да није дуго ни био. Био је неких два дана ту и да је пуштен. Да ли је отишао, куд` је отишао, не знам.

Адвокат Марко Миловић: Да ли Вам је познато да је он имао неких проблема у том музеју за време док је тих два дана боравио?

Сведок [REDACTED]: Није ми познато, а мислим и да није. Чак сам са неким причао да га не дирају, да га не малтретирају, то је ипак колега и ови су га сви из резервног састава знали и били су са њим. Сви су га знали. Значи, он је радио ту годинама, неких можда 6, 7 година.

Адвокат Марко Миловић: Да ли бисте знали да је био малтретиран, да ли бисте то знали?

Сведок [REDACTED]: Па вјероватно бих знао. Знао бих сигурно. Чуло би се. Ипак је то мало место и није нас било пуно, нас је било осам активних полицајаца али је било негде, остали су били резервни. Можда је било око двадесет.

Адвокат Марко Миловић: Реците ми, да ли знате за [REDACTED]? Да ли вам је познато, да ли сте имали ту, јесте ли нешто чули или нисте?

Сведок [REDACTED]: Е сад, да ли је [REDACTED] или другачије. Знам за једно лице које је било приведено. У станици је исто био један притвор доле, испод саме зграде. Остали су били у „Симе Миљуша“, а сада да л` се тако звао или другачије.

Адвокат Марко Миловић: Добро, ако не знате. Реците ми ово, да ли су, да ли је било неке нафте у оном музеју, да ли су биле неке флаше, канистери тамо у просторијама „Симо Миљуш“?

Сведок [REDACTED]: Не, нафте није било. Па, ми нафту нисмо имали за службена кола. Нама су више службена кола стајала. Ми смо се користили са средствима од тог „Шик Сана“ што је имао тај минибус и комби. Они су сипали нафту. Мислим, нема шансе да је могло бити тако негде на таквом месту јер није, тада је у то време била

нафта 15, 20, мислим, марке су биле, а плата је била наша 5 марака, 3 марке, 5 марака. Значи, нема шансе да је нафта могла да буде. Била је као лек, као злато.

Адвокат Марко Миловић: Реците ми још само ово, да ли знате шта је са [REDACTED]? Да ли Ви имате нека сазнања? Овде смо добили неку информацију да је преминуо. Да ли Ви знате нешто?

Сведок [REDACTED]: Не, није преминуо. Човек је жив. Налази се у Бања Луци. То 100% тврдим и знам да је жив.

Адвокат Марко Миловић: Сигурни сте?

Сведок [REDACTED]: Сигуран сам 100%, онај, да је жив човек. Нисам са њим причао већ дуга, али онај, знам да је жив, да није преминуо. Преминуо му је брат. То знам, за брата рођеног да је умро пре можда по` године, годину, сада не знам колико тачно, а он, не.

Адвокат Марко Миловић: Је ли нам можете нешто за њега рећи или нисте имали неки контакт са њим?

Сведок [REDACTED]: Па, не знам шта.

Адвокат Марко Миловић: Реците ми још само ово, после рата, чиме се бавио, да ли знате, Милорад Јовановић?

Сведок [REDACTED]: Па, Милорад је радио, ја сам напустио, онај, ја сам дошао у Зворник после пада Санског Моста `95. Радио сам у полицији у Зворнику `96. Тада напуштам, долазим у Беоцин, пошто ми је породица била у Беоцину, а Милорад је остао да ради у Оштрој Луци, онај, српски као Сански Мост у станици, ја мислим до 2000 и неке године да је радио тамо. Радио у саобраћају.

Адвокат Марко Миловић: Да ли би могао да ради као саобраћајни полицајац да је имао неких мрља у том неком ратном периоду?

Сведок [REDACTED]: Па не верујем. Биле су то провере, онај, разне и међународне и наше. Чисто сумњам да је могао да ради. И могу да кажем и ово, да је Милорад остао тамо, да да овога никада не би дошло, јер ови који су ишли у Бихаћ, сви су они били тамо подвргнути испитивању и били су неки су, како да кажем, одељели том испитивању. Нису се препустили да буду манипулатори њихови, него су, онај, рекли што су имали и они нису ни дошли овде да буду сведоци, а они који су мало шарали или рекли ово-оно, они су, онај, мислим и стављени за сведоке, а онда као Милорад је живио у Србији, хајде пребациваћемо то са једног на другог, да би то ишло све даље и даље, да би..., зато кажем, да је остао тамо да живи...

Председник већа: То је Ваше неко мишљење, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Моје мишљење.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Је ли има још питања?

Адвокат Марко Миловић: Хвала, немам.

Председник већа: Немате више питања. Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ево, ја ћу почети од овог последњег питања. Како Ви знате ко су сви сведоци овде или који нису сведоци овде?

Сведок [REDACTED]: Не знам за све, али ја сам чуо причу, онај, неку, да су били неки сведоци овде.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да, али како знате ко је какву изјаву дао?

Сведок [REDACTED]: Не знам за изјаву.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Сада сте рекли да неки су шарали, неки нису шарали.

Сведок [REDACTED]: Не, не, на притиску тамо у Бихаћу, ја кажем, за Бихаћ.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не мислим на Бихаћ, како знате какву су изјаву дали?

Сведок [REDACTED]: Па било је колега који каже да му потпише, да дође да потпише само изјаву, да му напишу они да он..., да је потписао. Неки су људи то одбили. Нису хтели, неки су потписали.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А како Ви знате који су одбили, који нису? Је л` се бавите тим предметом или како?

Сведок [REDACTED]: Не бавим се ја са тим предметом али ја се чујем. Па ја имам колеге исто у Републици Српској, имам, онај, је ли забрањено да се чујемо.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, не, само питам.

Сведок [REDACTED]: Не, не. Ја сам рекао да су ишли многи, онај, у Бихаћ. То сам рекао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте чули да је било батињања и у „Сими Миљушу“ и у Полицијској станици у Лушци Паланци?

Сведок [REDACTED]: За батињање нисам чуо...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је било повређених људи на крају?

Сведок [REDACTED]: Молим?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је било батињања и да ли је било неких људи са повредама након тог батињања?

Сведок [REDACTED]: За батињање је било неких прича, али то више било за Војну полицију и за Војску која је долазила, али једна повреда је била где је човек себи исекао вене. Мени је јавио резервни полицајац. Ја сам дошао. Ту човек је био искрварио већ све. Е сада, да се надокнадим. Ми нафте нисмо имали да га ја узмем да га одвезем. Звао сам хитну у Дом здравља. Није било, онај, возача. Отишао је са, једно ауто је било слободно. Отишао сам, ја лично узео возило из Дома здравља са техничаром који је дошао, пружио му прву помоћ, завио му руке и одвезосмо га 25 километара од Лушци Паланке у Сански Мост и ту смо га предали у болницу. Ради се о [REDACTED], мислим.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте ли чули за [REDACTED]? Опет нисам схватио шта сте одговорили. Да ли сте чули за њега и да ли сте евентуално некада са њим били у контакту? Да ли сте чули да је он повређен у овоме, зато што постоје неке изјаве сведока, сада покушавам да Вас уведем.

Сведок [REDACTED]: [REDACTED] [REDACTED]. Е сад, да ли је [REDACTED] или неко други. Једно је лице било у станици доле и била је прича да га је Војна полиција претукла ту. Да ли је умро, да л` није, шта је са њим било...

Заменик тужиоца за ратне злочине: А јесте ли Ви били после у аутомобилу неком са њим да му се пружи помоћ или да...

Сведок [REDACTED]: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: ..се одведе негде или...?

Сведок [REDACTED]: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли се тако нешто десило?

[REDACTED]: Не. Ја за то не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи, само сте чули да је...

Сведок [REDACTED]: Чуо.

Заменик тужиоца за ратне злочине: ...да је неко лице било повређено...

Сведок [REDACTED]: Тако је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: ...претпостављате од стране Војне полиције...

Сведок [REDACTED]: Тако је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: ...и да је после тога можда преминуо?

Сведок [REDACTED]: Тако је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесам ли добро?

Сведок [REDACTED]: Јесте, тако је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И ништа не знате?

Сведок [REDACTED]

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је то било [REDACTED], то не знате.

Сведок [REDACTED]: Ја сада нисам сигуран да је био али једно је лице било. Е сада, да ли се име слаже или не, да ли је неко друго, па, може да буде и [REDACTED]. Сада нисам сигуран.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А од чега је страдао, значи, шта сте чули?

Сведок [REDACTED]: Чуо сам да је била Војна полиција на испитивању и да су га Војни полицајци, онај, испитивали. Е сад..., нисам био, нисам присутан. Ја само причам...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шта сте чули.

Сведок [REDACTED]: Чуо сам, а нисам био.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А јесте ли чули шта се после десило?

Сведок [REDACTED]: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте ли чули да ли је негде одвезен, сахрањен, нешто тако?

Сведок [REDACTED]: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Добро, хвала. Реците ми, молим Вас, у то време, како су Вас звали?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED]. Надимак сам имао, онај, [REDACTED] неки.

Председник већа: Зато Вас питам. А ко је био [REDACTED]? Исто неки...?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED] је још један полицајац био, заједно смо радили у истој станици, он је дошао из Хрватске '91. То је надимак трајао од деде, прандеде.

Председник већа: Добро. Значи, Ви сте тај [REDACTED] кога су звали [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Реците ми, да ли Ви познајете [REDACTED] ?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Шта је он радио у то време?

Сведок [REDACTED]: Он је возио минибус. Радио је у „Шик Сана“ Сански Мост као возач. Возио је минибус.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Када се ишло...

Председник већа: А у време ратно?

Сведок [REDACTED]: Био је резервни полицајац.

Председник већа: И возио је неки комби?

Сведок [REDACTED]: Јесте, возио комби, био активиран код нас.

Председник већа: Како, које боје је био тај комби?

Сведок [REDACTED]: Па, мислим да је био плав до пола, а горе бело онда изнад.

Председник већа: Реците ми овако, он је описао једну ситуацију када је био испитан у фази истраге, па је овако рекао: „Желим да изјавим да ме је једне прилике, редовни полицајац [REDACTED] који је, а он ми је рекао: „[REDACTED]“ Шта имате да кажете везано за то? Наравно, мислим на овог [REDACTED]. „И он је отишао да посети свог друга“.

Сведок [REDACTED]: Да, могуће је.

Председник већа: Је л` се сећате тога или да Вас подсетим само?

Сведок [REDACTED]: Не, не.

Председник већа: Шта сте Ви ту радили?

Сведок [REDACTED]: Ја, онај, сам чуо да је [REDACTED]. То је један од најбољих другова. Били смо као браћа, спавао кући код мене. Моја мати пеглала и његову униформу и моју прала и све. Чуо да је приведен у „Симе Миљуша“ музеј, а њих двојица су заједно ишли у школу. Ја тамо нисам хтио да одем намјерно због њега. Нисам могао помоћи и знам да нико није пријављивао од полиције, да га је довела Војна полиција, а Војна полиција и ми смо имали сукоб велики на почетку рата. Они су...

Председник већа: Чекајте, је ли то тачно ово што је рекао да сте му казали да је ту твој школски друг, да је он онда отишао да га посети? Да ли се сећате тога?

Сведок [REDACTED]: Ја се тога не сећам, али знам да је [REDACTED] био у „Симе Миљуша“, а да ли сам ја рекао да му је стигао друг или да је отишао да га посети, тога се не сећам.

Председник већа: Тога се не сећате.

Сведок [REDACTED]: Не сећам се.

Председник већа: А јесте ли ишли, је ли Вас некада возио да идете у привођење тих људи које сте купили?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED]?

Председник већа: Муслимана и све, да.

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Јесте.

Сведок [REDACTED]: Па он је био задужен када смо приводили више лица, нормално у ауто не може да стане 3, 4 човека, више, зато што нас иде тројица или четворица, некада је ишло и онда смо користили тај минибус од 17 седишта.

Председник већа: А реците ми, овде се спомиње, [REDACTED] [REDACTED] каже везано за [REDACTED], да мисли да је тада, да је био, да сте Ви тада били у возилу када су одвели у логор [REDACTED]. Да ли се Ви сећате тога?

Сведок [REDACTED]: Не сећам се. У логор.

Председник већа: Тако зову „Симо Миљуш“.

Сведок [REDACTED]: Ми нисмо имали логор.

Председник већа: Тако називају „Симо Миљуш“, просторије, тако они зову логор. Не сећате се тога...

Сведок [REDACTED]: Не сећам се.

Председник већа: ...да сте Ви били ту, том приликом у возилу.

Сведок [REDACTED]: Могуће да сам га ја привео. Што се тиче привођења, привели смо ми доста лица.

Председник већа: Могуће је.

Сведок [REDACTED]: Што се тиче привођења, али, онај, за даље, а логор, мислим...

Председник већа: Тако зову они. Ја Вам цитирам како говоре, разумете...

Сведок [REDACTED]: Логор и притвор је онај... велика разлика...

Председник већа: Али везано је за просторију „Симо Миљуш“. Ја Вас само цитирам како је он рекао. Значи...

Адвокат Марко Миловић: Судија, ако дозволите само. Вратио бих се на оно испитивање [REDACTED] ељка. Он је после објаснио да је увек говорио затвор, ал` да су му ови...

Председник већа: Јесте али ја цитирам исказ из истраге где је говорио....

Адвокат Марко Миловић: Али он је објаснио....

Председник већа: Тако је.

Адвокат Марко Миловић: Али он је објаснио да су му ставили уста да је рекао...

Сведок [REDACTED]: А нисамо имали логор уопште, нисмо ...

Адвокат Марко Миловић: ...Логор, а није рекао логор него затвор, а огромна је разлика.

Сведок [REDACTED]: Тамо није био логор уопште нисмо имали логор, ту су људи били задржавани...

Председник већа: У истрази су сви говорили логор и зато Вам ја говорим, ја Вам цитирам. Јесте, објашњено је, добро то је неспорно.

Сведок [REDACTED]: Није логор, па ту су људи били пар дана затворени ту....

Председник већа: Сачекајте сада. Немојте више говорити. То смо завршили. Реците ми, да ли познајете [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Како га познајете и у каквим сте односима са њим?

Сведок [REDACTED]: Па нисмо баш. Од првог дана како смо заједно радили, нисмо били у добрим односима, онај, а познам га, он је дошао, да ли `89., `90. из Београда да ради у Лушци Паланку као полицајац.

Председник већа: Јесте ли имали прилике да радите са њим?

Сведок [REDACTED]: Мало смо радили ја и он заједно. Можда пар смена. Већином смо радили раздвојено јер нас није било пуно. Нас је...

Председник већа: Добро. дакле, нисте били у добрим односима са њим?

Сведок [REDACTED]: Па причали смо нормално, разговарали смо али никада нисмо били да смо нешто били добри из других неких разлога.

Председник већа: Добро. А ко је [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED] је био резервни полицајац.

Председник већа: Јесте ли Ви у сродству са њим?

Сведок [REDACTED]: Па даљи род. Нисмо, можда неко 4, 5 колена.

Председник већа: Па јесте ли чули да ли је било од њега, да ли сте имали прилике од њега да чујете да је било неког батињања или у овој просторији „Симо Миљуш“?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Нисте разговарали.

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Ништа не знате. Добро. Да ли има додатних питања? Нема додатних питања. Ви, одакле долазите?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED].

Председник већа: Је ли имате трошкове?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Не тражите трошкове, добро.

Сведок трошкове не тражи.

Можете ићи, хвала Вам што сте дошли да сведочите.

Сведок [REDACTED]: [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Довиђења.

Председник већа: Довиђења.

Адвокат Марко Миловић: Судија, ако дозволите док није...

Председник већа: Добро.

Адвокат Марко Миловић: Осврнуо бих се само поново, значи, логоре они нису помињали, него су им стављали од стране Кантоналног тужилаштва.

Председник већа: Браниоче, да ли Ви чујете шта ја говорим Вама. Ви константно исто говорите, а ја кажем да цитирам јер је у истрази спомињано. У реду, тачно је да су сведоци поједини објаснили али ја сам сада цитирала исказ из истраге.

Адвокат Марко Миловић: Разумем Вас.

Председник већа: И у оптужници Вам не стоји логор. Не знам о чему се ради.

Адвокат Марко Миловић: Да али се од стране Кантоналног тужилаштва...

Председник већа: Молим Вас, у просторији, спомињу музеја.

Адвокат Марко Миловић: ...подмеће стално да је логор у питању.

Председник већа: Ово је Виши суд.

Адвокат Марко Миловић: Али по њиховој оптужници...

Председник већа: Значи, у просторији спомен музеја. Ја не знам зашто уопште то сада, то је неспорно да није био логор. Кречући се у оквиру оптужног, ту стоји...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Тако је, пише заточенички објекат...

Председник већа: Тако је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Тако да не постоји логор, без обзира шта су они питали и како су они то третирали.

Председник већа: Ја сам само из истраге цитирала.

Добар дан.

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Председник већа: Сведок [REDACTED]

[REDACTED] је.

Председник већа: Јел` тако.

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Добар дан.

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Председник већа:

Сведок [REDACTED]:

Сведок [REDACTED]: Тако је.

Председник већа: Где сте рођени?

[REDACTED]

Председник већа: Добро. Од оца?

████████████████████.

Председник већа: Реците ми где је ваше пребивалиште?

██

Председник већа: Јовановић Милорада да ли познајете?

████████████████████ Познајем.

Председник већа: Да ли сте у сродству, завади?

Сведок ██████████: Нисмо.

Председник већа: Нисте. Ви сте позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. То Вам је јасно, је ли тако?

Сведок ██████████: Јасно.

Председник већа: Ја ћу вас молити да прочитате текст заклетве који се налази испред вас наглас.

Сведок ██████████: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми није познато ...

Председник већа: Што ми је познато.

Сведок ██████████: Што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа: Добро. Хвала.

Сведок упозорен, опоменут, заклет па изјави:

Дакле Ви сте предложени од стране одбране оптуженог Јовановић Милорада да будете испитани у својству сведока тако да ћу вас одмах препустити браниоцу да вам постави питања.

Сведок ██████████: Може.

Председник већа: Изволте.

Адвокат Марко Миловић: Добар дан, адвокат Марко Миловић.

Сведок ██████████: Добар дан.

Адвокат Марко Миловић: Реците ми шта сте ви радили у јуну - јулу 1992. године и где сте били?

Сведок [REDACTED]: Ја сам био у резервном саставу милиције у Лушци Паланка одељење, а иначе припада СУП-у Сански Мост.

Адвокат Марко Миловић: Јесте били активни или резервни?

Сведок [REDACTED]: Не, не, резервни јер сам ту од `83. године припадо том резервном саставу.

Адвокат Марко Миловић: А реците ми Милорад Јовановић шта је он био?

Сведок [REDACTED]: Исто резервни полицајац до `93. сад не знам датум али...

Адвокат Марко Миловић: Можете ми рећи шта су била ваша задужења у то време?

Сведок [REDACTED]: Па пошто смо ми били резервни састав нисмо имали легитимације службене него смо имали неке картоне да кажем да се зна да припадамо том саставу. Од наоружања имали смо аутоматске пушке, нисмо имали пиштоље, нисмо имали лисице, нисмо имали чак, имали смо старе униформе и ми смо помагали активним полицајцима углавном на пословима чувања јавног реда и мира, било је ту и привођења, после по дојавама. У принципу ми дођемо данас за сутра се пише налог и знамо сутра код кога се јављамо, вође су биле углавном активни полицајци уз обично два резервна полицајца. Е некад је био један некад два, али се практиковало, командир је практиково да вођа сектора односно ко је држао одређени сектор од активних полицајаца буде вођа и патроле.

Адвокат Марко Миловић: Због чега су рађена та привођења, шта је био разлог?

Сведок [REDACTED]: Разлог је био што углавном су долазиле дојаве до командира и не знам како све, овај, да ти људи посједују оружје што је и рецимо налазито приликом претреса довођења, они су и сами признавали да имају и предавали. Били су прије тога колко је мени познато позвани сви да предају, неки су предали, неки нису, ти што нису предали онда се ишло код њих, привођени су, одузимано оружје и они су прослеђивани углавном у Сански Мост на испитивање, а разговора ако је неко обављао онда је то био командир у Паланци, с њима.

Адвокат Марко Миловић: А реците ми шта је у то време, значи причамо о лету 1992. године или конкретније јуни - јули 1992. године радио Јовановић Милорад?

Сведок [REDACTED]: Јовановић Милорад као млад припадник исто је тако био распоређиван уз активног полицајца са још једним резервистом или двојицом зависи, они су одлазили рецимо на привођења, по потреби тако и он је био значи помоћник активном полицајцу практично јер није могао он да одлучује нити је био кад вођа патроле. Вођа патроле је увек био активни полицајац.

Адвокат Марко Миловић: Од кога сте добијали наређења?

██████████: Наређења од командира. Командир и то су била писмена наређења што ја мислим чак да у Санском Мосту је то све остало, налози сви су попуњавани, предавани и то је носито у Сански Мост. При паду Санског Моста то је остало све доле.

Адвокат Марко Миловић: Према тим лицима која сте привођили а и касније, да ли сте употребљавали силу или...

Сведок ██████████: Разумем. А на срећу нашу ми нисмо ни једном, ни један пут колко је мени познато имали никакав отпор од њих, чак шта више они су се одазивали на разговор да кажем, нису били чак ни везани кад су привођени тако да није било потребе за физичком силом.

Адвокат Марко Миловић: А реците ми да ли вам је познато да је Милорад Јовановић примењивао према некоме силу или да је нечовечно поступао?

Сведок ██████████: Мени то није познато нит' сам чуо од кога, чак шта више он је био некако омиљен међу свима овако као млад дечко и коректан, чак и ови после одлазили смо у патроле, па смо их и чували после једно време. Чак су многи млађи његове генерације поздрављали га рецимо конкретно по мени, поздрави нам Јовановића, вероватно су се шалили, дружили и, мислим у том смислу. Нисам чуо ни од ког да се пожалио да је имао неки проблем с њим.

Адвокат Марко Миловић: Реците ми да ли су могли резервни полицајци па укључујући и Јовановић Милорада да буду присутни у време када су саслушавани лица која су привођена код командира ██████████ ██████████?

Сведок ██████████: То није била никад пракса чак и да смо хтели обично је био командир ██████████ и био је активни повремено активни полицајац који је рецимо био задужен за одређени терен, за одређено село или, могло је он да буде једино или заменик командира и тако, мада и то није било, често пута су знали да се предају у Сански Мост одма па да доле инспектори с њима раде који су били опет образованији од нас.

Адвокат Марко Миловић: Кажите ми да ли је тамо у тим просторијама, да ли је држана нафта у флашама, канистерима или нешто слично или бензин све једно?

Сведок ██████████: Разумем питање, овај, то је било време инфлације, то је било време кад је коридор био затворен, па смо сналазили се, рецимо нафта, литар нафте је коштао од 12 до 15 марака, а ми смо плату добивали, кад је добијемо ако је одма разменемо до двије марке, значи да држи неко у флашама то је смешно, мислим није је било једноставно, то је било злато а не нафта.

Адвокат Марко Миловић: И још једно питање, да ли вам је познато шта је радио Милорад Јовановић после рата?

Сведок ██████████: Послје рата он је осто, он је '93. активиро се као активни полицајац и после рата осто је да ради неких ја мислим 9 година у полицији у Оштрој Луци, с тим што је моро да добије вероватно све сагласности из полиције БиХ, Републике Српске и свих осталих јер тад су између народне заједнице све оне за које је постојала било каква сумња да су имали неку црну мрљу једноставно демобилисали отишли су у пензију или евентуално на друге послове.

Адвокат Марко Миловић: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Добро, хвала. Изволте тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић, хвала поштовани суде. Рекли сте кад су људи привођени тада, који су то били људи јел` су то били припадници муслиманске националности?

Сведок [REDACTED]: Јесу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да, а кажите ми, претрес, ко је вршио претрес, рекли сте да се некад оружје и нашло приликом претреса, кажете није било отпора, није било никога, они су сами долазили, јел` сте ви претресали куће?

Сведок [REDACTED]: Ја сам, нисам учествово у томе не могу много о том да кажем ал` могу оно што су при доласку у станицу рецимо па углавном се каже село Вакуф ишли су по неког човека и нашли су пушку негде на дрвету испред, али обично то неко дојави и да вам искрен будем све те дојаве код командира, пошто је он пролазио кроз та села идући кући, су биле од припадника муслиманске вероисповести, значи комшија комшију пријави има пушку ту и ту, држи је ту шта ја знам, и одржан је састанак ту и ту договорено је шта ја знам то и то. Тако да су те информације већином биле поуздане и знало се где је шта и онда су они то предавали углавном, ријетко је било да је требало сад да се претреса и тражи, бар ја нисам учествово.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажите ми шта је било у том објекту „Симо Миљуш“ шта се тамо дешавало?

Сведок [REDACTED]: Па то је био привремени да кажем притвор, ту људи ти који су привођени остајали су док се не, или не пуне кућама док не дају изјаве, или док се не предају у Сански Мост.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте чули да је ту било неких оно батинања, да је неко...

Сведок [REDACTED]: Па у почеку...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Можда повређен ту и тако?

Сведок [REDACTED]: У почетку је ту најпре кренула је полиција ту да користи тај објекат и није било никаквих гарантујем насиља или било шта друго.

Председник већа: А шта је то у почетку, ког месеца отприлике?

Сведок [REDACTED]: То је било... јој сад месеце не могу не памтим од јуче али отприлике негде до петог, шестог месеца, рецимо после Шеста санска бригада се лоцирала ту у Паланци и било је из Војне полиције привођења, јер ми смо евентуално, ја не знам да ли је икад приведено више од три, четири човека од стране полиције за један дан и то смо радили увек у првој смени, али рецимо после десило се да Војна полиција доведе по десет људи исто су користили те просторије.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте чули да је био неко повређен?

Сведок [REDACTED]: Па чуо сам рецимо за [REDACTED] сад презиме сам заборавио он је из Фајтоваца, он се повредио секо је себи вене са цепним огледалом.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А да ли сте чули за [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: За њега не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Није вам познато то име можда?

Сведок [REDACTED]: Није, није ми ни име познато, заиста ми ништа није познато, а ово је, ово сам чуо и ујутру је и то сам долазио на посао ујутру и чуо да је одвежен у болницу у Сану.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А са [REDACTED] шта је било?

Сведок [REDACTED]: Алибеговића сам знао као активног полицајца. Е сад он је мислим да је њега Војна полиција или војска не знам ко га је довео, нисам видио али сам чуо да је био тамо и да је сутрадан предат у Сански Мост.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте чули да му се десило нешто лоше?

Сведок [REDACTED]: Нисам чуо ништа да му се десило, чак напротив чуо сам кад је ујутру, сутрадан полазио у Сански Мост, ови су се његове колеге активен фалиле да се лепо испоздрављо с њима и да им је захвалио да се он плашио да ће бити како да кажем груби према њему.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А што би се плашио да ће бити груби према њему?

Сведок [REDACTED]: Па и он је био активни полицајац и онда је...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли су према неком били груби па зато?

Сведок [REDACTED]: Не, не, не, не то, не то, јер ово су већином били људи који су привођени који нису имали везе са полицијом, а он је рецимо био активни полицајац и није се одазво на позив и није хтео да дође кад је позиван.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи само се он плашио да ће бити груби према њему...

Сведок [REDACTED]: То сам, то сам чуо...

Заменик тужиоца за ратне злочине: И срећан је што је добро прошао.

Сведок [REDACTED]: Е то сам чуо, нисам га ја спроводио и нисам ни био с њим тад.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала поштовани суде, немам више питања.

Председник већа: Хвала. Реците ми молим вас то сам приметила и претходни сведоци који су били испитани, сви су чули да се један човек сам повредио, да ли сте ви чули да су некога тукли, не само да се сам повредио, дал` су некога тукли у тим просторијама?

Сведок [REDACTED]: Па што се тиче од полиције заиста нисам чуо, нит` се ко пожалио јер они су рецимо, много су пуштени одатле кућама, па смо их после приликом обиласка села, приликом, једно време смо их чували после јер је било са стране доласка група који су...

Председник већа: Значи у то време нисте чули да је полиција тукла некога у „Симо Миљуш“ просторији?

Сведок [REDACTED]: Не, чак се није нико пожалио што је било нормално.

Председник већа: Нико. Јесте ви улазили некад у те просторије „Симо Миљуш“?

Сведок [REDACTED]: Ја нисам улазио унутра док су били јер ријетко сам кад био између осталог био сам и старији од ових па сам био помоћник онде испред Станице милиције, често пута у патроли у центру ту у Паланци и тако, мање сам учествовао у том делу.

Председник већа: Дакле ви колко сам разумела нисте чули да је Јовановић Милорад некога тукао.

Сведок [REDACTED]: Нисам чуо, а и не могу ни да поверујем, познајући њега искрено.

Председник већа: А реците ми да ли познајете [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Само моменат, [REDACTED] да ли је [REDACTED] сад да се сетим презимена, био је један који је радио у „[REDACTED]“ ако је то тај, вероватно, из Модре.

Председник већа: Да ли знате уште јел` био приведен и да ли је уопште био у том периоду у просторијама „Симо Миљуш“?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Да ли знате [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Не знам.

Председник већа: Не знате. Да ли знате, рекли сте за [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Њега познајете.

Сведок [REDACTED]: Њега сам познао пре јер он је и радио ту у станици.

Председник већа: А [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Аха е онда сам погрешно ова два [REDACTED] је радио у „[REDACTED]“ и њега сам знао и био је... а овај први не знам.

Председник већа: А [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Не знам заиста, могуће да знам овако пуно људи знам ал` сад поименично не могу ја да се сетим.

Председник већа: Не можете да се сетите.

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Е видите ова лица која сам ја вама сад прочитала сви они кажу осим [REDACTED] да их је тукао Јовановић Милорад.

Сведок [REDACTED]екић: Ја [REDACTED] познајем добро јер смо радили, радили смо заједно у „[REDACTED]“, творница индустријска аутоматике у Лушци Паланка и сматрам...

Председник већа: Он каже да га није тукао Јовановић Милорад. Ја сам, ова остала лица, сад вам кажем пошто ништа нисте чули за Јовановића...

Сведок [REDACTED]: Разумем, разумем.

Председник већа: Ево сви они кажу да их је Јовановић тукао.

Сведок [REDACTED]: Разумем, ја мислим да је [REDACTED] часан човек, тај [REDACTED] и да би он реко да не би прећутио...

Председник већа: А Рамић Рамиз, да ли је њега познајете?

Сведок [REDACTED]: Име и презиме ми је познато, ал` не знам.

Председник већа: Добро. Да ли има још неких додатних питања? Нема додатних. Да ли ви имате неко питање? Изволте. Оптужени Јовановић Милорад.

Оптужени Милорад Јовановић: Оптужени Јовановић Милорад. Кад је био [REDACTED] притворен, ту је био [REDACTED] ја мислим свједок баш, он је из Напреља.

Сведок [REDACTED]: Да.

Оптужени Милорад Јовановић: Он је реко да сам ја њега тукао и да сам имо униформу војну са чином капетана. Е сад ви мени објаните какву смо ми униформу имали?

Сведок [REDACTED]: Ево саћу ја рећи, наше униформе су биле старе униформе од СФРЈ оне плаве што је некада полиција носила односно милиција, чак су биле застареле и за активне милиционере. Ја сам имо тад шајкачу капу са петокраком пришивеном од платна, нисам имо уопште нити је било ко од нас, углавном смо сви имали то. Униформе маскирне нисмо имали, а војне још мање.

Председник већа: Добро.

Оптужени Милорад Јовановић: Колко је често Војна полиција долазила у тај музеј, кад су били затвореници?

Сведок [REDACTED]: Па долазили су они чешће јер они су имали своје затворенике, чак [REDACTED] је био приведен са не знам десетак људи тада из Модре и они су били надлежни ту за њих.

Оптужени Милорад Јовановић: А код командира [REDACTED] јел` су долазили војни полицајци?

Сведок [REDACTED]: Долазили су како не.

Оптужени Милорад Јовановић: Јесмо ми могли присуствовати у канцеларији кад они дођу?

Сведок [REDACTED]: Не. Долазиле су и разне војне старјешине, где ми исто нисмо били присутни.

Оптужени Милорад Јовановић: Е још нешто, колко је Муслимана остало у Скуцаном Вакуфу и Напрељу отприлике `95. кад смо ми избегли?

Сведок [REDACTED]: Па остало их је доста сад ја не могу...

Оптужени Милорад Јовановић: Па отприлике.

Сведок [REDACTED]: Незахвално је цифре рећи, али остало је...не знам сад тачно, али сва та три села Вакуф, Горице и...

Оптужени Милорад Јовановић: Која је наша дужност била од негде септембра `92. нас резервних полицајаца већином, шта смо радили по тим селима?

Сведок [REDACTED]: Па ишли смо обилазити и чувати их од да кажем упада појединих паравојних да кажем односно самовољних деликвената.

Оптужени Милорад Јовановић: Колко сати смо проводили тамо?

Сведок [REDACTED]: Па ујутру одемо сутрадан се ујутру вратимо.

Оптужени Милорад Јовановић: 24 сата јел` тако.

Сведок [REDACTED]: 24 сата.

Оптужени Милорад Јовановић: И гдје нам је смјена долазила?

Сведок [REDACTED]: Смјена је долазила на лице места у село да се не би препуштало случају ништа, јер то је била наредба из Санског Моста коју смо ми преко командира морали поштовати.

Оптужени Милорад Јовановић: Ај само још једно питање, колко је Срба остало у тим нашим селима после уласка јединица муслиманских?

Сведок [REDACTED]: Па остао је мали број људи који је на крају мора бити размењен јер су били сви похапшени који су нађени.

Оптужени Милорад Јовановић: А колко, отприлике колко је то остало?

Сведок [REDACTED]: Тешко ми је сад рећи цифру, али јако мали број ја не знам да ли је остало...

Оптужени Милорад Јовановић: А јел' било побијено људи?

Сведок [REDACTED]: Било је како није било. Било је налазили су...

Оптужени Милорад Јовановић: То су већином које старосне доби су остали?

Сведок [REDACTED]: Па углавном су били старији људи. Ја знам [REDACTED] су нашли у подруму убијеног, он се сиромом сакрио убијен је с врата.

Оптужени Милорад Јовановић: Немам више питања. Хвала.

Председник већа: Добро, хвала. Да ли Ви тражите неке трошкове?

Сведок [REDACTED]: Не, не тражим ништа.

Председник већа: Не тражите трошкове. Хвала вам што сте дошли да сведочите, можете ићи.

Сведок [REDACTED] екић: Хвала вама.

Председник већа: Позовите још сведока [REDACTED].

Добар дан.

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Председник већа:

Сведок [REDACTED]:

Које године сте рођени?

[REDACTED]

Председник већа: Где сте рођени?

[REDACTED]

Председник већа: Где је ваше пребивалиште?

████████████████████

Председник већа: Адреса.

████████████████████.

Председник већа: Добро. Реците ми име оца?

████████████████████.

Председник већа: Да ли познајете Јовановић Милорада?

Сведок ██████████ Познајем.

Председник већа: Да ли сте у сродству, завади?

████████████████████: Он је од `94. године ██████████

Председник већа: Добро. Ви сте позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

Ја ћу вас молити да прочитате текст заклетве јер се полаже заклетва по закону. Наглас.

Сведок ██████████: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа: Сведок упозорен, опоменут, заклет па изјави:

Ви сте предлог одбране, тако да вас препуштам одмах одбрани да вам постави питања. Изволте.

Адвокат Марко Миловић: Добар дан.

Сведок ██████████: Добар дан.

Адвокат Марко Миловић: Адвокат Марко Миловић. Ево и вама четврти пут да кажем исти неки редослед питања. Шта сте ви радили у време, у периоду да кажем јуни - јули 1992. године и где сте били?

Сведок ██████████ Па јун - јули `92. године значи ја сам био настањен у селу Скуцани Вакуф Општина Сански Мост. Од маја `92. био сам ангажован у Војсци Републике Српске у Шестој санској бригади. У то време мислим још да ли је то мај - јуни радио сам у продавници ту у Лушци Паланци у близини Полицијске станице у Лушци Паланци.

Адвокат Марко Миловић: Јесте Ви били активни или резервни полицајац?

Сведок [REDACTED]: Резервни полицајац сам био од октобра '92. један краћи период, па онда опет дал' 93. или тако.

Председник већа: Од октобра.

[REDACTED]: Да, да.

Председник већа: '92. Добро.

Адвокат Марко Миловић: Јесте често виђали Милорада Јовановића у том периоду?

Сведок [REDACTED]: Ја Милорада пре тога нисам знао до '92. године, можда тада кад је то, почетак рата.

Адвокат Марко Миловић: Шта је он био тада реците ми, у то време?

Сведок [REDACTED]: Ја њега познајем кад је био резервни полицајац у Полицијској станици у Лушци Паланци.

Адвокат Марко Миловић: Да ли сте, да ли вам је познато шта су његова задужења тамо била?

Сведок [REDACTED]: Па да вам кажем, резервни... пошто сам ја држао ту продавницу ту у близини Полицијске станице они су та полиција је с времена на време свраћала код мене да купе доручак или неко пиће и знам тада пошто сам из Скуцаног Вакуфа да су долазиле те патроле полицијске горе у Скуцани Вакуф, да су ...

Председник већа: Не, питање је било да ли знате шта је, које су...

Адвокат Марко Миловић: Шта је радио Милорад Јовановић.

Председник већа: Шта је радио Милорад Јовановић. А како би знао ако га није познавао и био је продавници.

Адвокат Марко Миловић: Познавао га је али пошто је то мање место, село.

Сведок [REDACTED]: Да, да. Знам да је долазио горе, долазио је горе са полицајцима у Скуцани Вакуф када су вршили привођење одређених особа и одузимали наоружање, аутоматске пушке, експлозив и то од комшија горе.

Адвокат Марко Миловић: Да ли сте чули или виђали да је, пошто сте тамо били, да је Милорад Јовановић према некоме примењивао силу да је нечовечно поступао према тим лицима која су била привођена?

Сведок [REDACTED]: Није ми познато.

Председник већа: Није вам познато.

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Добро.

Адвокат Марко Миловић: А јел' вам познато због чега су та лица била привођена, из тих села која су била?

Сведок ██████████: Па да вам кажем значи то предратно стање у Општини Сански Мост то је било што кажу дан, два, три све се дешавало мај '92., знам да су припадници муслиманске националности узели оружје из Полицијске станице Сански Мост и затворили се у Општину Сански Мост. И онда једно вече је дошло до неког пушкарања између српских и њихових снага, знам да су они, тако је била прича бар, да су побјегли из Општине Сански Мост и то је тада било као преузимање власти од стране српских снага територије Општине Сански Мост. Међутим, то се чисто дешавало у граду, а Сански Мост од Лушке Паланке и од мог Скуцаног Вакуфа је 20-25 километара. На нивоу села, околних села на Општини Сански Мост осто је и даље статус нерешеног питања значи и сјећам се добро да је значи, да ли сутрадан кад је то преузета та што кажу власт у Санском Мост дал' сутра или други дан путем Радио Сански Мост огласио се, да ли је био ██████████ тако презиме, Муслиман, који је био вођа тих њихових да ли је то била СДА странка, Лига народа како су они то називали, знам да је позво сигурно се радило од 40-50 људи са Општине Сански Мост Муслимана, од тих било је сигурно 10, 12 из мог мјеста Скуцани Вакуф, да се они сутрадан јаве органима власти било у Санском Мосту било у Лушци Паланци и знам да ти, од тих десетак, дванаест њих из мог мјеста значи они нису се јавили него су дошли код мог оца и још једнога комшије и, ал' нису сви значи једно пет, шест њих па су отишли у сусједно село Доњи Рипник да успоставе какво-такво прмирје са тим српским народном. Е вјероватно је сад тај списак од тих који се нису јавили, да ли је дошло до Полицијске станице у Лушци Паланци о томе не знам. И знам да је долазила полиција горе, знам да су ти, од тих да су пронашли сигурно пет, шест аутоматских пушака, знам да су код једнога комшије нашли 30-40 килограма експлозива у штали. Знам и то да су ти исти комшије да су пуцали, значи Скуцани Вакуф је село које броји сигурно 300-400 муслиманских кућа, а нас је било 7-8 српских кућа значи разлика је неких 300-400 метара они су били удаљени од нас, знам да су пуцали, знам да је, долазили су људи са њихове стране долазили код мога оца па су говорили „████████ каже свако вече митраљез је код базена тамо где се снабдјева водом, усмерени у твоју кућу“.

Председник већа: Добро. Ајмо да се усмеримо на одговоре везано за питања.

Адвокат Марко Миловић: Још кратко.

Председник већа: Ово је уопштено.

Адвокат Марко Миловић: Да, да ли сте обзиром да сте били ту и да сте тамо држали то, да ли сте чули од лица што српске или муслиманске националности да је Јовановић Милорад према неком се нечовечно поступао?

Сведок ██████████: Не.

Адвокат Марко Миловић: У неком и пре и да кажем почетком рата и у току рата?

Сведок [REDACTED]: Не, у току рата чак полиција је значи 24 сата је вршила обезбеђење села, не само мога села, него и околних села и чак Милорад знам да је код њих баш био уважен у сваком погледу, и од тих муслимана и ...

Адвокат Марко Миловић: Овде су нека лица из Скуцаног Вакуфа и давала исказ. Реците ми обзиром да сте чули за [REDACTED], да имамо индиције да није мртав, нешто упоређујем. Је ли [REDACTED] из Скуцаног Вакуфа?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Адвокат Марко Миловић: Ја сам овде уписао да је он умро, не знам сад да ли сам ја то добро записао, па можете ли ми рећи да ли је тај човек жив или је..., или није жив?

Сведок [REDACTED]: Да вам кажем, ја одлазим тамо често, био сам сад пре месец и по дана, нисам чуо од тија комшија његових или од некога да је умро.

Адвокат Марко Миловић: Видим да је '65.годиште, а негде сам ја уписао, дозвољавам да, али мислим да не бих такав пропуст направио да смо негде имали уписано да је [REDACTED] умро.

Председник већа: Па не бих сад ја могла вама да одговорим.

Адвокат Марко Миловић: Не, не, него имам ту, разумем вас, не. Па бих то оставио да за проверу као и за Бошка Петровића.

Председник већа: Да, да, у реду.

Адвокат Марко Миловић: Фала вам, ја немам више питања.

Председник већа: Изволте. Заменик тужиоца.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Човек је држао неку радњицу тамо и сада не видим како непосредна сазнања везано за оптужницу он може да има, али ок, поставићу му само једно питање.

Председник већа: Мало место, да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да, мало место и овај апсолутно до сада нисмо добили ни један одговор, па чак ни на ваша питања. Рекли сте, рецимо занимљиво ми је, сад сте рекли узимали су, значи знате да су ови који су приводили лица муслиманске националности узимали су аутоматске пушке и експлозив, а јесу ли узимали пиштоље?

Сведок [REDACTED]: Овако.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Откуд знате да су узимали само аутоматске пушке и експлозив?

Сведок [REDACTED]: Овако, зато што је пре акције полиције ишло је разоружање од стране војске, па су ти припадници муслиманске националности, они су предали пиштоље и ловачко наоружање које су имали, предали су војсци.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А нису предали...?

Сведок [REDACTED]: А ово не, ово не, ништа од аутоматског оружја ништа.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ви сад онда зато знате да су ово тада предавали, а ово су раније предали?

Сведок [REDACTED]: Зато, и једном приликом смо ја и моја супруга кад смо ишли пјешке, значи моје село Скуцани Вакуф је до Лушци Паланке шест, седам километара, ишли смо пјешке, пошто тада није било превоза, није било горива и тога, сустиго нас је тај комби полицијски и повезли нас до Лушци Паланке, и сјећам се добро да је [REDACTED] сједио у комбију и подигао је овако аутоматску пушку „томсон“ и реко је мени [REDACTED] види шта смо нашли код твога комшије испод крузане. И у том комбију је био тај [REDACTED] то се добро сјећам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И у односу на то онда ви доносите закључак да су они узимали аутоматске пушке и експлозив?

Сведок [REDACTED]: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. А кажите ми шта се дешавало у објекту „Симо Миљуш“, јесте ли чули нешто обзиром да сте били добро обавештени као?

Сведок [REDACTED]: Па знате како, ја сам, моја та радња, продавница је била неких 200, 300 метара од објекта „Симо Миљуш“. Ја сам пролазио туда једно два, три пута пјешке. Испред те куће „Симе Миљуса“ увек се могло видети сигурно десетак, петнаест униформисаних војних лица, дал војних полицајаца у белим опасачима и других, било је и цивила доста, е сад да ли је ту био и неко од припадника полиције као чувар у плавим униформама то баш и не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи може бити да је био неко од полиције?

Сведок [REDACTED]: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А реците ми јел знате ко је био унутра, јесу ли ту привођали неке људе, јесу, јел било ту неког да сте чули батинања или?

Сведок Ранко Дивјак: Не, не, нисам чуо. Ја само знам из мог села да је било приведено пет, шест из Скуцаног Вакуфа, тих којих знају, знам пет, шест после да је било и пуштено, да су дан, два били задржани па пуштени кућама, то знам. Тај [REDACTED].

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте ли чули да је неко повређен?

Сведок [REDACTED]: Нисам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи не знате да је било батинања и нисте чули?

Сведок [REDACTED]: Не, не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Добро, хвала. Да ли сте [REDACTED] познавали?

Сведок [REDACTED]: Јесам.

Председник већа: Он је из места одакле сте ви?

Сведок [REDACTED]: Тако је.

Председник већа: Шта сте чули за њега?

Сведок [REDACTED]: Па значи [REDACTED], па био човјек, значи имао, знам да је имао доста дјецe, да је волио мало више капљицу што кажу, ракију да попије, сјећам се да је полиција, чини ми се да је долазила га тражити па га није нашла кући, и знам да је долазио код мога комшије, дал је [REDACTED] се зове, да пита шта да ради, и знам да му је [REDACTED] рекао да би било најбоље пошто га већ тражила полиција, да се он сам пријави органима власти, и он је отишао код [REDACTED], пошто су они били како он каже....велики и знам да је трактором отишао на приколици у Паланку доле, до полицијске станице и још једно знам, да је било прича да је пошто је један затвореник исто из мога места, [REDACTED], да је побегао из тог, полицијске те станице, и било је приче да је [REDACTED] њега спустио са деком са прозора, да му је помого да побегне. И знам да је тај [REDACTED] је побего и није никад ни нађен и после чуо сам да је прошо тамо...

Председник већа: Добро, ја вас питам за [REDACTED], шта сте чули, која је његова судбина била, шта сте чули за њега?

Сведок [REDACTED]: Е то не знам, вјерујте ми, то...

Председник већа: То ништа нисте чули?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: У мало место се ништа није причало?

Сведок [REDACTED]: Не, значи читав рат сам био тамо и ти муслимани су били у Скуцаном Вакуфу, никад прича није било шта се десило са [REDACTED], ни од стране српске, ни од стране тих мојих комшија муслимана.

Председник већа: Јесте му знали жену? [REDACTED] [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: То је његова друга жена, ја сам са његовим сином ишо од првог до четвртог разреда у школу, та њега мајка је умрла, то је друга жена, њу сам познавао. Јесам [REDACTED].

Председник већа: Не могу да инсистирам сада обзиром, сви су причали, сви су чули о њему, а ви који сте из истог места не знате ништа шта се десило. Добро, то је само нека моја да кажем примедба. Добро. [REDACTED] ко је?

Сведок [REDACTED]: Мој [REDACTED].

Председник већа: То је ваш [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Да. [REDACTED] а [REDACTED] га звали, да.

Председник већа: Добро. А јел знате [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Знам.

Председник већа: Јел ви ваш отац [REDACTED] био заједно са Јовановић Милорадом исто у полицији?

Сведок [REDACTED]: Мој отац је био у резервном саставу полиције пре рата.

Председник већа: А пре рата?

Сведок [REDACTED]: Пре рата.

Председник већа: А није био сад?

Сведок [REDACTED]: Не, не.

Председник већа: Добро. Додатних питања? Нема. Ви долазите из Београда, немате трошкове?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Немате. Да ли ви имате неко питање оптужени? Нема више питања. Добро, можете ићи, хвала вам што сте дошли да сведочите. То би било све.

Сведок [REDACTED]: Хвала вама, довиђења.

Председник већа: Добро, то би било данас. Ми имамо следећи термин овако, 31.јануар.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Данашњи главни претрес се одлаже, а следећи заказује за. Шта имате?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Сребреницу.

Адвокат Марко Миловић: Сребреницу.

Председник већа: 31.јануара? У колико?

Заменик тужиоца за ратне злочине: У 09.30.

Председник већа: Е ово је у 12. Па хоће ли трајати толико?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Трајаће сигурно, јуче је један сведок трајао...

Председник већа: Немојте сад ништа, већ нам је поодмакло. Ја не могу други термин да вам кажем сад. Реците ајде.

Оптужени Милорад Јовановић: У вези јануара, имам од 18.јануара неке прегледе код доктора, никад нисам тражио ништа...

Председник већа: Добро.

Оптужени Милорад Јовановић: Ако може само до краја јануара или пре 18., да буде, е то вас молим.

Председник већа: Па ја и немам пре, једино тај 31.јануар.

Оптужени Милорад Јовановић: Пошто стварно нисам тражио ништа, увек сам долазио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шест сведока је заказано за Сребреницу.

Председник већа: Ништа, термин ће бити накнадно одређен, јер све су нам суднице пуне, све нам је заузето, то би нешто, ако је остало слободно да видимо у фебруару да вас убацим. Дакле, молим вас да не буде, имали смо муке са уручењем позива или нешто, примајте позиве, одазивајте се. Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се одлаже на неодређено време, следећи главни претрес биће заказан накнадно писменим путем.

Вама налажем да ми доставите адресе сведока које сте предложили. Дакле то ми доставите у року од 15 дана. Јел вам довољно?

Довршено у 13.45 часова.

Записничар

Председник већа-судија